మధుమూర్తి

ద్వివేదుల విశాలాక్షి

ఆఫీసులో పనిచేస్తున్నా, స్నేహితులతో తిరుగుతున్నా, సినిమా చూస్తున్నా ఎప్పుడూ ఒకటే వ్యథ 'నా ప్రాణం మీదికి ఈ మధుమూర్తి ఎక్కడ దాపరించాడురా!' అని.

ఎంత వద్దనుకున్నా, 'వాడు మాత్రం పైవాడా?' అని ఎంత ఉపేక్షిస్తున్నా ఇంట్లో ప్రతి పనిలోనూ, ప్రతి మాటలోనూ వాడి ఆధిక్యమే అయితే? కన్నతల్లి, కట్టుకున్న భార్య కూడా తనను, తన ఉనికిని చులకన చేస్తుంటే ఏ మగవాడికయినా ఎలా ఉంటుంది.

ఏ ఘడియలో ఈ మధుమూర్తి ఇంట్లో కాలు మోపాడో కానీ, సరోజ మనసును పూర్తిగా వశం చేసుకున్నాడు. అంతకు పూర్వం ఈ నూతన బంధుత్వం కలగక పూర్వం తనంటే ఎంత ప్రేమగా ఉండేది! తనకు ఏ క్షణానికి ఏది కావాలో నోటిలో మాట నోటిలో ఉండగానే, ఇట్టే అమర్చి పెట్టేది. ఇంట్లో ఉన్నంతసేపూ, ఒక్క క్షణమైనా విడిచి వేరుగా ఉండేది కాదు. అయినవాటికీ, కానివాటికీ తను అల్లరిపెడుతుంటే, "మరీ చంటిపిల్లాడిలా ఏమిటండీ, ఆ పంతాలు? ఎవరైనా వింటే నవ్విపోగలరు!" అని

నవ్వుతూ మందలించేదే గానీ, విసుక్కునేది కాదు.

కాఫీ కప్పుతో శ్రీమతి దర్శనం అయ్యేదాకా నిద్రలేవడం అన్న ప్రశ్నే ఉండేది కాదు. ఉత్సాహంతో ఉరకలు వేస్తూ, పరవళ్లు తొక్కే ఆ జీవితం, ఆ రోజులే వేరు.

"నిద్ర లేచింది మొదలు, ఆఫీసుకెళ్లే దాకా 'సరూ! సరూ!' అని అలా కాకిగోల పెట్టకపోతే, నీ పనులు నువ్వు చేసుకోవడం నేర్చుకోరాదుటరా? ఆ పిల్ల మాత్రం ఎంతకని పరుగులు పెడుతుంది?" అనేది అమ్మ.

నా పనులు నేను చేసుకోలేకనా, సరూను పిలుస్తాను? అందాల రాశి అయిన సతీమణి చేతితో సపర్యలు అందుకొనడంలో ఉన్న ఆనందం, సౌఖ్యం అమ్మకేం తెలుస్తాయి?

"ఇద్దరు బిడ్డల తల్లి అయ్యేవరకు పగటి పూట పతికి ఎదురుపడి మాట్లాడేవాళ్లమా? మరీ పిదపకాలం వచ్చి పడింది. పెళ్లయి ఇంట్లో కాలుపెట్టిన దగ్గరనుంచి, పెళ్లాం కళ్లెదటే ఉండాలి. ఇది రాత్రి, ఇది పగలు అని లేదు. ఒకటే పకపకలు, ఒకటే గుసగుసలు, ఏం కాలమో, ఏం పిల్లలో!" అని ఆక్షేపించేది అమ్మ.

"తాము పొందలేకపోయిన సుఖ సంతోషాలు ఈ తరంవాళ్లు ఎందుకు పొందాలి? అన్న ఉడుకు మోత్తనం ఈ పెద్దవాళ్లలో ఎంతగా ఉంటుందో చూశావా, సరూ? మనమేమైనా అంటే, మంచీ మర్యాదా, వినయం విధేయుతా లేవంటారు. నిజమేనా, సరూ!" అంటే తమాషాగా నవ్వి, సన్నసన్నగా జారుకునేది. అబ్బో! ఈవిడ మాత్రం తక్కువదా? ఆ అత్త కోడలేగా!

అత్త దగ్గర అత్త ఆట, నా దగ్గర నా పాట. ఎంత నాటకమైనా ఆడేందుకు, ఎంతలాంటివారినైనా తన వేలు చుట్టూ తిప్పుకొందుకు తగి

> ఈ కథ ఆంధ్ర ప్రభ సచిత్ర వారపత్రిక -
>
> **27.1.1965** సంచికలో ప్రచురితమయ్యింది

ఉన్నాయి ఆ కళ్లు.

నిజం చెప్పవలసి వస్తే, ఆ కళ్లు చూసేగా పదివేలు విలువచేసే తను, పైసా-కట్నం అక్కర లేదని సరోజను చేసుకున్నది?

"ఈ రూపు రేఖలు చూసి మోసపోకురా, అబ్బాయీ! అంచక్కా పదివేల కట్నంతో పనిపాట్లు తెలిసి ఉన్న పున్నమ్మని చేసుకోరా!" అని - ఆ పిల్ల అసలు పేరు పూర్ణిమలెండి - అమ్మ చెబుతూనే ఉంది.

"పున్నమ్మ నల్లగా ఉంటుంది. నాకొద్దు!" అని, ఎర్రగా బుర్రగా ఉన్న సరోజ చూపులకు, మాటలకు భ్రమసిపోయి, కట్నం అన్నమాట రాకుండానే "సరే!" అన్నాడు తను.

ముచ్చటగా మూడేళ్లయినా గడవకుండా, తన సరూ తనను నడిగంగలో దింపుతుందని తెలిస్తే, ఆ వగలు, ఆ ప్రేమలు అన్నీ ఆడవారు తమ అవసరం తీరేదాకా ఉపయోగించే మత్తుమందులే అని ఆదిలోనే గ్రహించగలిగితే చచ్చినా ఈ పెళ్లి చేసుకునేవాడా?

తృప్తిగా పంచభక్ష్య పరమాన్నాలు తిని, ఎత్తి పారవేసిన ఎంగిలి విస్తరిలా, తన పని మూడునాళ్ల ముచ్చటే అని తెలిస్తే ఇంత చనువిచ్చి, అంత వలపిచ్చి ఆమెకు లోకువ అయ్యేవాడా?

ఆమె పలికిన ప్రతిమాటా, ఆమె చూసిన ప్రతి చూపూ - ఆమె అనురాగలత నుండి వికసించిన పుష్పాలే అనుకుని మురిసిపోయేవాడు. ఉదయ సంధ్యలలో దైవసాన్నిధ్యాన ఆమె చేసే ప్రార్థనలకు, తామిరువురూ రాధామాధవులుగా ఊహించుకుని, ఆ ప్రేమామృతం అంతా తనకే చెందుతుందని తృప్తి పొందేవాడు.

"ఇదంతా నీ ఊహే కానీ, ఆమె మాట మాత్రమైనా 'సుబ్బారావుగారూ! మిమ్మల్ని ప్రాణాధికంగా ప్రేమిస్తున్నాను. నాకు మీ ప్రేమ

అందిస్తే కమ్మని కాఫీ! తప్పలు సైతం మాఫీ!!

ఆర్. కె. డీలక్స్ బ్లెండ్ కాఫీ

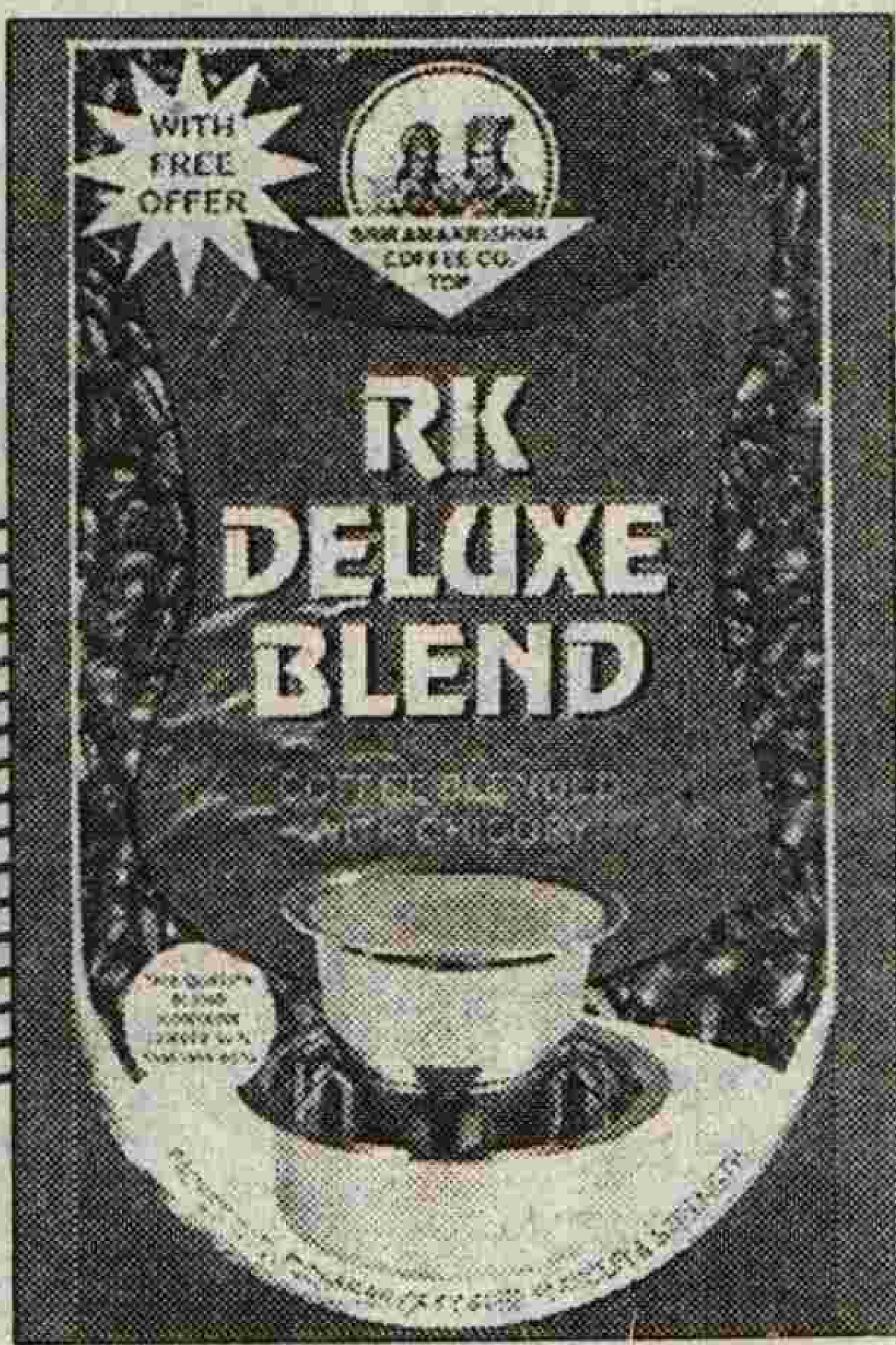

ఆంధ్రప్రదేశ్‌లోనే ప్రప్రథమంగా అత్యంత అధునాతనమైన థర్మోలెక్స్ రోస్టింగ్ పద్ధతిలో తయారగుచున్నది.

మంచి రుచి గల ఘుమ ఘుమలాడే కాఫీ తయారీకి **రామక్రిష్ణా డీలక్స్ బ్లెండ్ కాఫీ** వారి చిట్కాలు

1) డికాక్షన్ తయారీకి వీలైనంత కాఫీ ఫిల్టరును ఉపయోగించండి
2) పాలను తక్కువ ఫ్లేమ్ (సిమ్‌లో) మాత్రమే బాగా మరిగించండి.
3) ఫిల్టర్ నుంచి డికాక్షన్ పూర్తిగా తయారైన పిదప మాత్రమే డికాక్షన్ బాగా కలియబెట్టండి.
4) కావల్సినంత డికాక్షన్‌కు తగినంత మరిగించిన వేడి పాలు కలపండి.
5) చక్కెర వీలైనంత తక్కువ వాడి పూర్తి కాఫీ రుచి పొందండి.

ఫిల్టరు వాడని వారు:

1) నీరు బాగా మరిగిన తర్వాత మాత్రమే తగినంత కాఫీ పొడి వేసి బాగా కలియ బెట్టి పాత్రపై మూత ఉంచి కాసేపు అలాగే వుంచండి.
2) డికాక్షన్‌ను వడగట్టి తగినంత మరిగించిన వేడిపాలు కలపండి.

చేయకూడనివి:

1) కాఫీ కావల్సినపుడు డికాక్షన్ వేడి చేయరాదు (వేడి పాలు మాత్రం కలపండి).
2) డికాక్షన్ పాలు కలిపిన తర్వాత కాఫీని మరలా వేడి చేయరాదు.
3) చక్కెర రుచి కాఫీ రుచిని మించరాదు.

ప్రాంతాల వారిగా స్టాకిస్టులు కొరకు సంప్రదించండి.

శ్రీ రామక్రిష్ణ కాఫీ కంపెనీ

తాడిపత్రి - 515 411 అనంతపురం జిల్లా

☎ 08558 - 72307, 73476

AARKE GRAPHICS/ATP/33297

ఒక్కటే నిత్యం, సత్యం. ఇతరం నాస్తి!' అని యాదమరచి అయినా అన్నదా?'' అనే కదా మీ ప్రశ్న?

నన్ను మరీ అంత తెలివి తక్కువ చవటకింద జమకట్టకండి. ఆడవాళ్ల చేతలకు, మాటలకు ఎప్పుడూ పొంతన ఉండదని మన పెద్దలు ఎప్పుడో రాసిపెట్టారు కదా? నోటితో చెబితే నమ్మకనే పోదును. కానీ, ఆ చేష్టలున్నాయి చూశారూ ... వాటిని చూసి కూడా, ఆమె ప్రేమను శంకించేనంటే నరక ద్వారాలు నాకోసం బారుగా తెరిచి ఉంటాయి. ప్రతి చిన్న సన్నివేశం ఒలిచిన అరిటిపండే కదండీ! ఉదాహరణకు - ఊః, ఎందుకులెండి? ఇప్పుడు అదంతా గతజల సేతుబంధనమే అవుతుంది.

అది ఈ సుబ్బారావు జీవితానికో స్వర్ణయుగం. గతించిన కాలం తిరిగి రాదు. మిగిలేవి మంచి, చెడుల అనుభూతులు మాత్రమే.

చీకటి వెనక వెన్నెల రాదా? సరోజపై ఈ మధుమూర్తిగాడి ప్రభావం శాశ్వతంగా నిలిచి ఏడుస్తుందా? ఏనాటికైనా సరోజ మళ్లీ నా 'సరూ' కాకపోతుందా? అనే ఆశతోనే జీవిస్తున్నాను.

నా జీవితం సరోజతో లతలా పెనవేసుకుపోయిందీ. కానీ మధుమూర్తికేం? వాడి జీవితం, వాడి సంసారం వాడికి ఉండనే ఉంటాయి. ఎల్లకాలం సరోజనే పట్టుకు కూర్చుంటాడా? కాలం కలిసివచ్చేదాకా ఓపికపట్టడం మినహా చేయగలిగింది ఏమీ లేదు అని సమాధానపరుచుకున్నాను.

బయట ఉన్నంతసేపూ చేసుకున్న నిర్ణయాలు ఇల్లు చేరుకునేసరికి గాలికి చెదిరిపోయే మేఘాల్లా ఎక్కడికో పరుగులు తీస్తాయి. నాకోసం పూర్వంలా ఎదురుచూసే సరోజ కనిపించకపోయేసరికి, నా అక్కసు మధుమూర్తిమీదకి లేస్తుంది.

"సరూ ఏదమ్మా?'' విసుగ్గా ప్రశ్నిస్తాను.

"మేడమీద ఉన్నదిరా!''

"ఆ మధుమూర్తిగాడో?''

"వాడు దానిదగ్గరే ఉండి ఉంటాడు. కానీ, ఏమీ వావీ వరసా లేనట్లు అలా పేరు పెట్టి పిలవడమేమిటి?'' అని కోప్పడుతుంది అమ్మ. నా ఆవేదన అమ్మకేం తెలుస్తుంది? నాకు వాడు చేసిన అన్యాయం? వావి వరస నిలుపుకునే పనేనా అది? నా సరూ నా పట్ల ఇంత ఉపేక్ష వహిస్తున్నదంటే దానికి కారకులెవరు? ఆ మధుమూర్తి కాడా?

000

జన్మానికో శివరాత్రి అన్నట్లు ఆఫీసు నుంచి ఇంటికి చేరుకునేసరికి సరోజ వీధి గుమ్మంలో ముస్తాబై నిల్చుంది. నా మనసు ఆనందంతో ఊగిపోయింది. ఆ పది అడుగులు నడిచే లోపునే ఎన్నో ఆలోచనలు - ఇంత శుభ్రమైన ఈ సాయంకాలాన్ని ఎలా సద్వినియోగపరచుకోవాలా అని.

సినిమాకు పోతే? సరిగ్గా వేళకు ఒక్కటీ మంచి సినిమా లేనట్లుంది.

"ఆ అమ్మమ్మల కథలు నే చూడలేను, బాబూ!'' అంటుంది సరోజ. ఆఁ, అన్నట్లు పొద్దుటే "అశోక్‌లో మంచి పిక్చరున్నది. ఈ రోజే ఆఖరట. వచ్చేటప్పుడు టిక్కెట్లు తెండి!'' అన్నది సరోజ. ఏమిటి చెప్మా? సరిగ్గా వేళకు మధు అక్కడికి తయారవడంతో కోపంగా ఆఫీసుకు వెళ్లిపోయాడు తను.

పోనీ బీచికి పోతే? ఈ వేసవికాలం మూలాన, చాలీ చాలని కొంపల్లో చెమటలు కార్చుకోలేక, ఊరు ఊరంతా అక్కడే తగలడుతున్నారు. సమయానికి ఏ స్నేహితులో పానకంలో పుడకల్లాగ తయారయ్యారంటే ... అన్నిటికంటే ఉత్తమమయిన పని హాయిగా డాబా మీద కూర్చుని కబుర్లు చెప్పుకుంటే? అది మొదటికే మోసం! తన విసనకర్ర, చాప చుట్ట పట్టుకుని అమ్మ, అమ్మ వెనకాలే వారి ఆపేక్ష చూరగొన్న మ...

'సరే, సరూనే అడుగుతాను. ఏం చేద్దామంటుందో?' అని నిర్ణయం ఆమెకే వదిలేశాను అలవాటు చొప్పున.

వీధి మెట్లెక్కుతూ "ఏం సరూ, ఎవరికోసం నిరీక్షణ?'' అన్నాను.

"మీకోసమే!'' అన్నది నిస్సంకోచంగా.

"అబద్ధం!'' అన్నాను అనాలోచితంగా. నా గొంతు కాస్త కరకుగానే ధ్వనించింది.

సరోజ ముఖంలోని నవ్వు రంగు వెలసిపోయింది. సూర్యాస్తమయం తరువాత మిగిలిన కాంతిరేఖలా ఆ ఛాయలు మాత్రం కొద్దిగా మిగిలి ఉన్నామంటున్నాయి.

"ఇంకెవరికోసమో, అని ఎలా అనుకున్నారు?'' ఎదురు ప్రశ్న వేసింది.

"చాలాకాలంగా లేని అలవాటు కదా?'' నా మాటలోని వ్యగ్యం సరోజ అర్థం చేసుకోగలదు. సంభాషణ పెడదారి పడుతున్నట్లు గ్రహించాను.

'ఓరి దద్దమ్మా! రాకరాక వచ్చిన అవకాశాన్ని నీ కుళ్లు మాటలతో జారవిడుచుకున్నావంటే, నిన్ను చూసి ఎవ్వరూ జాలిపడరు. చివరికి నేను కూడా!' మనసు హెచ్చరించింది.

తొందర తొందరగా ముఖానికి ఇంత నవ్వు పులుముకుని, మనస్సులోని ఈర్ష్యను కాళ్లకింద నొక్కిపెట్టి, "నేను వచ్చేశానుగా? పద, లోపలికి పోదాం!'' అన్నాను. నా మాట నాకే చప్పగా అనిపించింది.

సరోజ దృష్టి ఇంకా వీధిపైనే ఉన్నది. నా సందేహం నివృత్తి అయింది. సరోజ ఇంకెవరికోసమో చూస్తున్నది. ఆమె నిరీక్షణ భాగ్యానికి నోచుకున్న ఆ అదృష్టవంతుడిని నేను కాను.

"మీరు లోపలికి వెళ్లి బట్టలు మార్చుకుంటూండండి. ఇప్పుడే వస్తున్నాను. పార్వతి, మధు టాక్సీ తీసుకొస్తామని వెళ్లారు. అరగంట కావస్తున్నా ఇంకా రాలేదేమా అని చూస్తున్నాను. సినిమాకి వేళ అయిపోతున్నది. ఈ రోజు మీరు కూడా కొంచెం ఆలస్యంగానే వచ్చారు!'' అన్నది నావైపు చూస్తూ. "ఫరవాలేదులెండి, మీ సంగతి నాకు తెలియందా? మీరెలాగూ తేరని తెలిసే, పక్కింటి వారబ్బాయిచేత టిక్కెట్లు తెప్పించాను. ఆఫీసులో అడుగు పెట్టాక మీకు ఇంటి గొడవ జ్ఞాపకం ఉంటుందా?'' అన్నది సరోజ నా మనసంతా పుస్తకంలోని పాఠంలా చదివేస్తూ. "వాళ్లు ఏ నిమిషమైనా వస్తారు. మీరు త్వరగా తయారుకండి!'' అన్నది మళ్లీ తనే.

చావిట్లో కాలు పెట్టేసరికి వీధి గుమ్మంలో టాక్సీ ఆగింది. అందులోనుంచి పార్వతి, మధుమూర్తి దిగుతున్నారు. సరోజ భారం తీరినట్లు నిట్టూర్చింది. ఆమె ముఖం మబ్బు విడిచిన జాబిల్లిలా ప్రకాశించింది.

సరోజను చూస్తూనే విప్పారిన ముఖంతో, ఉత్సాహంగా వచ్చాడు మధు.

మధును దగ్గరగా తీసుకుని బుగ్గమీద సున్నితంగా ముద్దుపెట్టుకున్నది సరోజ.

"అమ్మా, అమ్మా! మరేమోనే ... నాన్నాల్ని నేను లోడ్జుమీద చూశానే! నాన్నాలు నన్ను చూడలేదు!'' అన్నాడు మధు, ఏదో మహత్వపూర్ణ సన్నివేశాన్ని వర్ణిస్తున్నట్లు ముఖ భంగిమలు మారుస్తూ.

■

సం'దేశం'

దేశం ఏమిచ్చిందని ప్రశ్న వేయకు
దేశసేవలో వెనక్కి అడుగు వేయకు
దీపంలా వెలగటమే మనసు లక్షణం
శిఖరంలా ఎదగటమే మనిషి వీక్షణం ॥దేశం॥
చరఖానే చక్రంగా త్రిప్పిన బాపూజీ
శాంతిని ఒక ఛత్రంగా ఎత్తిన చాచాజీ
ఏ ఆశయసాధనలో బతుకు ధారపోసె
ఏ ఆదర్శం అంచున స్వేచ్ఛకు తెరతీసె ॥దేశం॥
జాతి గళంలో ప్రభాతగీతం పలికించు
కన్నుల్లో కొడిగట్టిన ఆశను వెలిగించు
ఎవడి బతుకు వాడిదయితె ఎక్కడుంది సమత?
చివరి మనిషి శ్వాసలోని చిరునవ్వే భవిత ॥దేశం॥
వ్యక్తిలోన దేశముంది గుర్తిస్తే చాలు
ఆలోచన జెండాగా ఎగరేస్తే మేలు
సమసమాజదిశలోనే సాగాలి ప్రయాణం
స్వాతంత్ర్యం ఒడిలోనే చేయాలి ప్రమాణం! ॥దేశం॥

రసరాజు